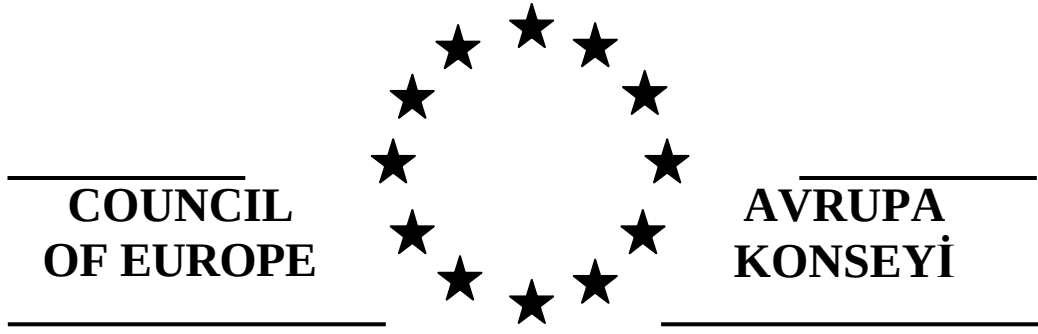

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

ÜÇÜNCÜ DAİRE

KARATAY VE DİĞERLERİ – TÜRKİYE

(Başvuru no. 11468/02)

KARARIN ÖZET ÇEVİRİSİ

STRAZBURG

15 Şubat 2007

İşbu karar AİHS'nin 44 § 2. Maddesi'nde belirtilen koşullar çerçevesinde kesinleşecek olup, şekli bazı düzeltmelere tabi olabilir.

USUL

Davanın nedeni, üç Türk vatandaşı Fırat Karatay, Fesih Karatay ve Şeyhmus Karatay'ın ("başvuranlar"), İnsan Haklarının ve Temel Özgürlüklerinin Korunmasına İlişkin Sözleşme'nin ("AİHS") 34. Maddesi uyarınca, Türkiye Cumhuriyeti aleyhine, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne ("AİHM") 16.01.2002 tarihinde yapmış oldukları 11468/02 no'lu başvurdur.

Başvuranlar İzmir Barosuna bağlı avukat A. Terece tarafından temsil edilmektedirler.

Başvuranlar, AİHS'nin 5 § 3. Maddesi uyarınca tutuklu kalma sürelerinin uzunluğu ve kanuni geçerliliğinden şikayetçi olmuşlardır. Tutuklu bulundukları süre içerisinde hakim karşısına çıkarılmadıklarından, böylece tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmaları için etkili bir savunma yapma olanağından mahrum bırakıldıklarından şikayetçi olmuşlardır.

AİHM, 03.11.2005 tarihinde başvuruyu Hükümet'e bildirmeye ve AİHS'nin 29 § 3. Maddesi'ni uygulayarak, başvurunun kabuledilebilirliğiyle esaslarını beraber incelemeye karar vermiştir.

OLAYLAR

I. DAVA OLAYLARI

Sırasıyla 1975, 1973 ve 1949 doğumlu başvuranlar Mardin'de ikamet etmektedirler.

Çukurova'daki bir tekstil firması 05.12.2000 tarihinde Bornova Cumhuriyet Savcılığı'na bir dilekçeyle başvurarak, başvuranlardan Fırat Karatay'ın dolandırıcılık yaptığını iddia ederek şikayetçi olmuştur.

Bornova Cumhuriyet Savcısı 04.02.2001 tarihinde Bornova Asliye Ceza Mahkemesi'nden dolandırıcılık yapıldığı şüphesiyle üç başvuran için arama emri çıkarmasını talep etmiştir. Cumhuriyet Savcısı 08.02.2001 tarihinde aynı mahkemeye Türk Ceza Kanunu'nun 510. Maddesi uyarınca başvuranlar ve diğer dört kişiyi zimmete para geçirmekle suçlayan bir iddianame sunmuştur.

1. Başvuranların yakalanması ve tutuklanması

Şeyhmus Karatay 25.04.2001 tarihinde yakalanmış, tutuklanarak Kızıltepe Ceza Mahkemesi hakimi tarafından Kızıltepe Cezaevi'ne konmuştur. Hakim Şeyhmus Karatay'ın ifadesini almamış, yalnızca kendisine yöneltilen suçlamaları bildirip, kimlik bilgilerini kaydetmiştir.

Bornova Ceza Mahkemesi 14.05.2001 tarihinde kanıtların durumu ve işlenen suçun niteliğini göz önüne alarak, gıyabında Şeyhmus Karatay'ın tutukluluk halinin devamına ve sonraki duruşmada hazır bulunmasına karar vermiştir.

Şeyhmus Karatay Bornova Ceza Mahkemesi'ne yazdığı 28.05.2001 tarihli dilekçesinde tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmasını talep etmiştir.

Başvuran 11.06.2001 ve 09.07.2001 tarihli duruşmalarda mahkeme huzuruna çıkarılmamıştır. Mahkeme aynı gerekçeleri göstererek Şeyhmus Karatay'ın tutukluluk halinin devamına karar vermiştir. Ayrıca mahkeme huzuruna çıkartılabilmesi için Kızıltepe Cezaevi'nden Buca Cezaevi'ne nakledilmesi istenmiştir. Bu süre içinde Kızıltepe Cumhuriyet Savcısı Bornova Ceza Mahkemesi'ne Fırat Karatay ve Fesih Karatay'ın sırasıyla 07.07.2001 ve 01.05.2001 tarihlerinde yakalanıp tutuklandıklarını bildirmiştir.

Fırat Karatay Bornova Ceza Mahkemesi'ne 09.07.2001 tarihinde yazdığı dilekçede suçunu itiraf etmiştir.

25.07.2001 tarihinde Bornova Ceza Mahkemesi'nde ilk kez hazır bulunan başvuranların avukatı, başvuranların tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmalarını talep etmiştir. Bornova Ceza Mahkemesi kanıtların durumunu ve işlenen suçun niteliğini göz önüne alarak avukatın talebini reddetmiş, başvuranların Buca Cezaevi'ne nakledilmelerini istemiştir.

Aynı duruşmada başvuranların avukatı mahkemeden başvuranlardan Şeyhmus Karatay'ın sağlık sorunlarından ötürü bir cezaevinden diğerine nakledilmemesini talep etmiştir. Bunu müteakiben mahkeme Kızıltepe Asliye Ceza Mahkemesi'ne talimat göndererek Şeyhmus Karatay'ın ifadesinin alınmasını istemiştir.

Mahkeme 22.08.2001 ile 21.09.2001 tarihli duruşmalarda, daha önce Fırat Karatay ile Fesih Karatay'ın mahkemeye getirilmeleri ile ilgili bildirdiği isteklerini yinelemiş ve yine üç başvuranın da tutukluluk hallerinin devamına karar vermiştir.

Başvuranların avukatı 19.10.2001 tarihinde mahkemede başvuranların bir süredir tutuklu bulunmalarına karşın mahkemece ifadelerinin halen alınmadığından şikayetçi olmuştur. Avukat bu durumun başvuranların AİHS tarafından güvence altına alınmış haklarını ihlal ettiğini savunmuştur. Ayrıca tutuklu bulundukları süre ve Şeyhmus Karatay'ın sağlık sorunları göz önüne alınarak başvuranların tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmalarını talep etmiştir. Mahkeme avukatın talebini, kanıtların durumunu ve işlenen suçun niteliğini göz önünde bulundurarak reddetmiş, ayrıca üç başvuranın da Buca Cezaevine nakledilmesi kararını yinelemiştir.

Başvuranların avukatı 21.11.2001 tarihli duruşmada cezaevi yetkililerinin başvuranları Buca Cezaevi'ne nakletmeme nedenlerinin bütçenin benzin masraflarını karşılamaması olduğunu belirtmiştir. Başvuranların serbest bırakılmaları halinde mahkemede hazır bulunacaklarının garantisini kendisinin verdiğini ifade etmiştir. Mahkeme Kızıltepe Ceza Mahkemesi'ne talimat göndererek başvuranların ifadelerinin alınıp, serbest bırakılmalarına karar vermiştir.

Başvuranlar 06.12.2001 tarihinde Kızıltepe Ceza Mahkemesi'nde ifade vermişlerdir. Fırat Karatay suçunu itiraf etmiş, diğerleri iddiaları reddetmişlerdir. Mahkeme Bornova Ceza Mahkemesi'nin isteği üzerine 21.11.2001 tarihli kararla tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmalarına karar vermiştir.

2. Karşıyaka Asliye Ceza Mahkemesi'nde açılan Fırat Karatay ve Şeyhmus Karatay aleyhindeki davalar

Tekstil firması, aynı olaya ilişkin olarak İzmir Cumhuriyet Savcılığı'na Fırat Karatay ve Şeyhmus Karatay hakkında bir şikayette daha bulunmuştur.

İzmir Asliye Ceza Mahkemesi 11.04.2001 tarihinde zimmete para geçirmekten Fırat Karatay ile Şeyhmus Karatay aleyhinde bir iddianame sunmuştur. Mahkeme 28.06.2001 tarihinde davayı incelemesi için yargı yetkisinin bulunmadığına karar vermiş, dava dosyasını Karşıyaka Asliye Ceza Mahkemesi'ne göndermiştir.

Kızıltepe Asliye Ceza Mahkemesi 12.11.2001 tarihinde, Karşıyaka Ceza Mahkemesi'nin çıkardığı talimatla başvuranların ifadelerini almıştır. Başvuranlar daha sonra, bu ifadeleri verirken kendilerine ikinci bir dava açıldığının farkında olmadıklarını iddia etmiştir.

Karşıyaka Asliye Ceza Mahkemesi 09.10.2002 tarihli duruşmada Şeyhmus Karatay'ı delil yetersizliğinden beraat ettirmiş, Fırat Karatay'ı ise suçlu bulup, beş yıl dört ay hapis cezasına çarptırmıştır. Avukat ve başvuranlar ikinci davadan 09.10.2002 tarihli karar kendilerine bildirildiğinde haberdar olmuşlardır.

Başvuranlar 31.10.2002 tarihinde Karşıyaka Ceza Mahkemesi'nin kararına itiraz etmişlerdir.

24.04.2003 tarihinde Fırat Karatay yakalanmış, 09.10.2002 tarihli karar uyarınca hapse atılmıştır. Yargıtay 26.01.2004 tarihinde ilk derece mahkemesinin kararını bozmuştur.

Davaya ilk derece mahkemesinde yeniden bakıldığında, başvuranların avukatı aynı konuyla ilgisi olduğu için bu davanın Bornova Ceza Mahkemesi'nde bekleyen davayla birleştirilmesini talep etmiştir. Ayrıca Fırat Karatay'ın tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmasını talep etmiştir. Karşıyaka Ceza Mahkemesi, avukatın, başvuranın serbest bırakılması talebini kanıtların durumunu ve işlenen suçun niteliğini göz önünde bulundurarak reddetmiştir.

3. Bornova Asliye Ceza Mahkemesi'nde birleştirilen davalar

İki dava 01.07.2004 tarihinde Bornova Asliye Ceza Mahkemesi'nde birleştirilmiştir.

02.07.2004, 27.07.2004 ve 27.08.2004 tarihlerinde görülen duruşmalarda mahkeme kanıtların durumu ile suçlamaların ciddiliğini ve yakalanma tarihini göz önünde bulundurarak Fırat Karatay'ın tutukluluk halinin devamına karar vermiştir.

Mahkeme 23.09.2004 tarihinde Fırat Karatay'ın tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmasına karar vermiştir.

Ceza Mahkemesi 17.01.2005 tarihinde Fesih Karatay ile Şeyhmus Karatay'ın beraatına karar vermiş, Fırat Karatay'ı ise suçlu bulup, beş yıl dört ay hapis cezasına çarptırmıştır.

Fırat Karatay'ın temyiz başvurusunu müteakiben dava Yargıtay'da beklemektedir.

HUKUKA İLİŞKİN

Başvuranlar AİHS'nin 5 § 3. Maddesi uyarınca tutuklu kalma sürelerinin uzunluğu ve kanunen geçersizliğinden şikayetçi olmuşlardır. Özellikle hemen hakim önüne çıkartılmamaları nedeniyle, serbest bırakılmaları için etkili olarak savunma yapma olanaklarından mahrum bırakıldıklarından şikayetçi olmuşlardır.

AİHM, 5 § 3. Madde'de belirtilen "hemen yargı önüne çıkarılma" ifadesinin, yetkili bir merciin huzuruna çıkarılma hakkının bir kimsenin 5 § 1 (c) Maddesi'ne göre özgürlüğünden ilk kez mahrum bırakıldığı zamanla ilintili olduğuna işaret ettiği kanısındadır. Bu nedenle, bazı durumlarda kişinin tutukluluk süresi uzun sürdüğünde, AİHS'nin 5 § 4. Maddesi, bu tutukluluğun kanuni geçerliliğine etkili biçimde itirazda bulunabilmesi için hemen hakim huzuruna çıkarılmasını öngörebilmesine rağmen, Sözleşmeye Taraf Devletler'in 5 § 3. Madde uyarınca sahip oldukları yükümlülükler, tutulu kişinin hemen yetkili bir merciin huzuruna çıkarılmasının ilk aşamada gerçekleşmesi biçiminde sınırlanmıştır (*Ječius – Litvanya*, 34578/97). Dolayısıyla, başvuranların hemen hakim önüne çıkartılmamalarından ötürü, serbest bırakılmaları için etkili olarak savunma yapma olanaklarından mahrum bırakıldıkları yönündeki şikayetleri AİHS'nin 5 § 4. Maddesi uyarınca değerlendirilmelidir.

AİHS'nin 5. Maddesi'nin 3. ve 4. fıkraları aşağıdaki gibidir:

"3. Bu maddenin 1.c fıkrasında öngörülen koşullara uyarınca yakalanan veya tutulu durumda bulunan herkes hemen bir yargıç veya adli görev yapmaya yasayla yetkili kılınmış diğer bir görevli önüne çıkarılır; kendisinin makul bir süre içinde yargılanmaya veya adli kovuşturma sırasında serbest bırakılmaya hakkı vardır. Salıverilme, ilgilinin duruşmada hazır bulunmasını sağlayacak bir teminata bağlanabilir.

4. Yakalama veya tutuklu durumda bulunma nedeniyle özgürlüğünden yoksun kılınan herkes, özgürlük kısıtlamasının yasaya uygunluğu hakkında kısa bir süre içinde karar vermesi ve yasaya aykırı görülmesi halinde kendisini serbest bırakması için bir mahkemeye başvurma hakkına sahiptir."

I. KABULEDİLEBİLİRLİĞİNE İLİŞKİN

Hükümet başvurunun AİHS'nin 35 § 1. Maddesi'nin öngördüğü üzere iç hukuk yollarının tüketilmediği gerekçeyle reddedilmesi gerektiğini belirtmiştir. Hükümet başvuranların Ceza

Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 128. Maddesi uyarınca polis tarafından tutulma sürelerinin uzunluğuna itiraz edebileceklerini savunmuştur.

AIHM, Hükümet'in atıfta bulunduğu hukuk yollarının polis gözetiminde tutulmayla ilgisi bulunduğunu, ancak bu davanın konusunun başvuranların tutukluluk hallerinin süresi ve kanuni geçerliliği olduğunu kaydeder. Bu nedenle Hükümet'in ön itirazını reddeder.

AIHM ayrıca başvurunun başka bakımlardan da kabuledilmez olmadığı, dolayısıyla kabuledilebilir olarak beyan edilmesi gerektiği kanısındadır.

II. AIHS'NİN 5 § 3. MADDESİ'NİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuranlar duruşmaya kadar tutukluluk hallerinin AIHS'nin 5 § 3. Maddesi'nde öngörülen "makul süre" kuralıyla uyuşmadığından şikayetçi olmuşlardır.

Hükümet bu iddiaya itiraz etmiştir.

AIHM, bir davada sanığın yargılama öncesi tutuklu bulunma süresinin makul zaman kuralını çiğnememesini sağlamanın öncelikle ulusal adli mercilere düştüğünü yineler. Bu amaçla ulusal adli mercilerin aksi kanıtlanana kadar herkes masumdur ilkesine gereken saygıyı göstermeleri, AIHS'nin 5. Maddesi'nden sapmayı mazur gösterecek kamu yararına ya da zararına olduğu savunulan tüm olayları incelemeleri ve bunları serbest bırakılmaya ilişkin kararlarında belirtmeleri gerekir. Esasen bu kararlarda belirtilen gerekçeler ile başvuranın itirazlarında sunduğu iyi belgelenmiş olaylara dayanarak, AIHM'den 5 § 3. Madde'nin ihlal edilip edilmediğine karar vermesi talep edilmiştir.

Yakalanan kişinin suç işlediği konusunda makul şüphenin devam etmesi, tutukluluk halinin devam etmesinin kanuni geçerliliği için olmazsa olmaz bir koşul olmakla beraber, belirli bir zaman sonra yeterli olamaz. Dolayısıyla AIHM, adli makamların gösterdikleri diğer nedenlerin başvuranların özgürlüklerinden mahrum bırakılmalarını haklı çıkarıp çıkarmadığını tespit etmelidir. Ayrıca bu nedenlerin "ilintili" ve "yeterli" olması halinde, AIHM, ulusal makamların takibatı yürütürken sergiledikleri "özel titizlikten" memnun olmalıdır.

Bu davada, AIHM, başvuranların sırasıyla 07.07.2001, 01.05.2001 ve 25.04.2001 tarihlerinde tutuklandıklarını kaydeder. Başvuranların üçü de 21.11.2001 tarihinde tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmışlardır. Fırat Karatay ayrıca, AIHS'nin 5 § 3. Maddesi çerçevesinde Yargıtay'ın mahkumiyetini bozduğu tarih olan 26.01.2004 ile bir kez daha tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldığı 23.09.2004 tarihleri arasında da tutuklu kalmıştır. Sonuç olarak Fırat Karatay için göz önünde bulundurulacak süre yaklaşık bir yıl iken, Fesih Karatay ve Şeyhmus Karatay'ın tutukluluk süreleri yaklaşık yedi aydır.

Bornova Ceza Mahkemesi başvuranların tutukluluk hallerinin devamını, resen ya da başvuranların avukatının talebiyle her duruşmanın sonunda gözden geçirmiştir. Öte yandan AIHM, dava dosyasındaki belgeleri göz önünde bulundurarak, Bornova Ceza Mahkemesi'nin başvuranların duruşmaya kadar tutukluluk hallerinin devamına "işlenen suçun niteliği ve kanıtların durumunu göz önünde tutarak" gibi birbirinin aynı, kalıplaşmış ifadelerle karar verdiğini kaydeder. Genel olarak "kanıtların durumu" ifadesi suça ilişkin ciddi kanıtların varlığı ve bu kanıtların varlıklarını koruması için ilgili bir etken olabilmesine rağmen, bu davada başvuranın şikayetçi olduğu tutukluluk süresinin uzunluğunu tek başına haklı çıkaramaz (*Demirel – Türkiye*, 39324/98).

Bu düşünceler ışığında, AIHM, başvuranın duruşmaya kadar tutukluluk halinin uzun sürmesinin AIHS'nin 5 § 3. Maddesi'ni ihlal ettiği sonucuna varmıştır.

III. AİHS'NİN 5 § 4. MADDESİ'NİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuranlar davanın incelenmesinin gerçekten çekişmeli bir yargılama olmadığını savunmuşlardır. Tutukluluk hallerinin devamına karar veren mahkeme huzuruna çıkarılmadıkları ve soruşturma dosyalarına erişemedikleri için tutukluluk hallerinin devam etmesinin kanuni geçerliliğini yeterli sorgulayamadıklarını öne sürmüşlerdir.

Hükümet şikayetin esaslarına ilişkin hiçbir görüş sunmamıştır.

AİHM'ye göre, başvuranların bu başlık altındaki şikayeti, tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldıkları 21.11.2001 tarihinde sona eren tutukluluk halleri ile Bornova Ceza Mahkemesi huzurundaki yargılama ile ilgilidir. AİHM bu tarihten sonra Fırat Karatay ve Fesih Karatay'ın tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldıklarını, o tarihte tutuklu olan tek başvuran Şeyhmus Karatay'ın ise tutuklanmasının kanuni geçerliliğine itiraz etmek için mahkemede hazır bulunduğunu gözlemler. Bu nedenle AİHM, yalnız bu süre içindeki tutukluluk halini inceleyecektir.

AİHM, AİHS'nin 5 § 4. Maddesi'nin, yakalanmış ve tutuklu bulunan kimselere, özgürlüklerinden mahrum bırakılmalarının AİHS uyarınca "kanuni geçerliliği" için zorunlu olan usule ilişkin ve bağımsız koşullarla ilgili mahkemeye başvurma hakkı verdiğini anımsar. Bu tür konuları inceleyen ulusal mahkeme "hukuki yargılama teminatı" vermelidir. Yargılama çekişmeli olmalı ve taraflar –davacı taraf ile tutuklu- arasında eşitliği sağlamalıdır (*Grauzinis – Litvanya*, 37975/97).

Bu koşullar, hem davacı hem de savunmacıya cezai bir davada sunulan gözlemler ve diğer tarafın gösterdiği delillerle ilgili bilgi ve yorum sahibi olma fırsatının verilmesi gerektiği anlamına gelen, AİHS'nin 6. Maddesi'nde yer aldığı üzere çekişmeli yargılama hakkından ileri gelmektedir. AİHM'nin içtihadına göre, 6. Madde'de dile getirilenlerden –ve özellikle de "iddianame" kavramına verilen bağımsız anlamdan-, bu maddenin hazırlık soruşturmasında bir ölçüde uygulandığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla sözkonusu kişinin temel haklarıyla ilgili özgürlüklerinden mahrum edilmesinin çarpıcı etkileri ışığında, AİHS'nin 5 § 4. Maddesi uyarınca yürütülen yargılama, ilke olarak ayrıca, devam eden soruşturmanın koşulları çerçevesinde, çekişmeli yargılama hakkı gibi adil bir yargılamanın temel koşullarını olabildiğince büyük ölçüde karşılamalıdır. Ulusal yasalar bu koşulu değişik yollarla yerine getirebilse bile, seçilen yöntemin, diğer tarafın, görüşlerin sunulduğunun ve bunlarla ilgili yorum yapma fırsatının verileceğinin farkında olmasını sağlaması gerekir.

Bu davada Bornova Ceza Mahkemesi'nin başvuranın davasını incelemek için yetkisi bulunmaktaydı. Öte yandan yakalanmalarının ardından başvuranlar, tutuklu olarak yargılanmalarına karar verecek olan Kızıltepe Ceza Mahkemesi huzuruna çıkarılmışlardır. AİHM, tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılana dek, bunun başvuranların hukuki bir merci önüne tek çıkarılışları olduğunu gözlemler. O zaman bile Kızıltepe Ceza Mahkemesi başvuranlara yalnızca onlara yöneltilen suçlamaları bildirmiş ve kimlik bilgilerini kaydetmiştir.

AİHM Bornova Ceza Mahkemesi'nin, başvuranların ifadelerini içermeyen dava dosyasını inceleyerek, gıyaplarında tutukluluk hallerinin uzatılmasına karar verdiğini kaydeder. Ayrıca Hükümet'in başvuranların neden Kızıltepe Cezaevi'nden yargılamanın henüz tamamlanmadığı mahkeme binasına getirilmediklerini açıklamadığını kaydeder.

AİHM, 21.11.2001 tarihindeki duruşmada Bornova Ceza Mahkemesi'nin Kızıltepe Ceza Mahkemesi'nden başvuranların ifadelerini almasını ve bunu müteakiben onları serbest bırakmasını emrettiğinde bile, serbest bırakılmaları için belirli bir neden ortaya koymadığını gözlemler. Bu nedenle, başvuranların avukatının, mahkemenin başvuranların tutuklu olarak yargılanmalarını incelediği duruşmaların bazılarında hazır bulunmasına rağmen, hiçbir muhakeme yapılmaması nedeniyle durumun kanuni geçerliliğine etkili biçimde itiraz etme olanağı bulunmamıştır.

Yukarıda belirtilenler ışığında, AİHM, başvuranlara sözkonusu özgürlüklerinden mahrum bırakılmalarının yasalara uygunluğu konusunda teminat sağlanmadığı sonucuna varmıştır. Dolayısıyla AİHS'nin 5 § 4. Maddesi ihlal edilmiştir.

IV. AİHS'NİN 41 MADDESİ'NİN UYGULANMASI

AİHS'nin 41. Maddesi'ne göre:

“Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın tatminine hükmeder.”

A. Tazminat

Başvuranlar, yakalanıp tutuklanmalarının işlerini kötü yönde etkilediğini ileri sürmüşlerdir. Böylelikle maddi tazminat olarak Fırat Karatay 5.000 Euro, Fesih Karatay ve Şeyhmus Karatay ise 10.000 Euro talep etmişlerdir. Ayrıca manevi tazminat olarak sırasıyla 10.000 Euro, 15.000 Euro ve 20.000 Euro talep etmişlerdir.

Hükümet maddi tazminat talebinin temelsiz olduğunu iddia etmiştir. Ayrıca başvuranların manevi tazminat taleplerinin haddinden fazla olduğunu savunmuştur. Hükümet, AİHM'nin bir ihlal tespit etmiş olması durumunda, 41. Madde'de belirtilen amaçlar doğrultusunda kararın başlı başına yeterli adil tazmin teşkil edeceğini belirtmiştir.

AİHM başvuranların maddi tazminat taleplerinin temeli bulunmadığı kanısındadır. Dolayısıyla bu talebi reddetmiştir. Öte yandan Fırat Karatay'a 2.000 Euro, Fesih Karatay ve Şeyhmus Karatay'a ise 1.500'er Euro manevi tazminat ödenmesine karar vermiştir.

B. Mahkeme masrafları

Başvuranlar ulusal mahkemeler ve AİHM'de meydana gelen mahkeme masrafları için 7.000 Euro talep etmişlerdir. Taleplerini desteklemek için İstanbul Barosu'nun 2006 yılı için tavsiye edilen asgari ücret tarifesi sunmuşlardır. Öte yandan herhangi bir fatura ya da makbuz sunmamışlardır.

Hükümet başvuranların taleplerine itiraz etmiştir.

AİHM'nin içtihadına göre, mahkeme masrafları, ancak gerçekliği ve gerekliliği kanıtlandığı ve makul bir meblağ olduğu takdirde başvurana geri ödenir. Bu davada, AİHM, sahip olduğu bilgiler ve yukarıda belirtilen ölçütler ışığında, başvuranlara tüm başlıklar altında meydana gelen masraflar için ortaklaşa toplam 1.500 Euro ödenmesinin makul olduğu sonucuna varmıştır.

C. Gecikme Faizi

AİHM, gecikme faizi olarak, Avrupa Merkez Bankası'nın kısa vadeli kredilere uyguladığı marjinal faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın uygun olduğuna karar vermiştir.

BU NEDENLERLE AİHM OYBİRLİĞİYLE

1. Başvurunun kabuledilebilir olduğuna,
2. AİHS'nin 5 § 3. Maddesi'nin ihlal edildiğine,
3. AİHS'nin 5 § 4. Maddesi'nin ihlal edildiğine,
4. (a) Sorumlu Devlet'in, aşağıdaki miktarları, AİHS'nin 44 § 2. Maddesi'ne göre nihai kararın verildiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihinde geçerli olan kur üzerinden Yeni Türk Lirası'na çevirerek başvurulara ödemesine:
 - (i) Fırat Karatay'a 2.000 Euro (iki bin Euro) manevi tazminat;
 - (ii) Fesih Karatay ve Şeyhmus Karatay'a 1.500'er Euro (bin beş yüzer Euro) manevi tazminat;
 - (iii) mahkeme masrafları için ortaklaşa 1.500 Euro (bin beş yüz Euro);
 - (iv) yukarıdaki meblağlara uygulanabilecek tüm vergiler;(b) yukarıda belirtilen üç aylık sürenin sona ermesinden, ödeme gününe kadar geçen süre için, yukarıdaki miktarlara Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli faizinin üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına *karar vermiştir*.
5. Başvuranların adil tazmin taleplerinin geri kalanını *reddetmiştir*.

İşbu karar, İngilizce olarak hazırlanmış ve Mahkeme İç Tüzüğü'nün 77. Maddesi'nin 2. ve 3. fıkraları uyarınca 15.02.2007 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Santiago QUESADA
Zabıt Katibi

Boštjan M. ZUPANČIČ
Başkan